

Maria Konopnicka - biografia, życiorys

Maria Stanisława Konopnicka urodziła się 23 maja 1842 roku w Suwałkach. Jej rodzice, Józef i Scholastyka, przybyli do tej miejscowości na rok przed jej urodzeniem. Maria nie była ich jedynym dzieckiem. Miała brata Jana Jarosława i trzy siostry: Laurę Celinę, Zofię oraz Jadwigę Julię.

Kiedy poetka miała siedem lat, rodzina Wasiłowskich przeprowadziła się do Kalisza. Sześć lat później zmarła jej matka. Atmosfera domu, w którym Maria się wychowywała, wpłynęła na jej życie i twórczość. Ojciec był prawnikiem, ale uwielbiał literaturę. Starał się wpoić dzieciom patriotyzm, poszanowanie dla religii, tradycji i drugiego człowieka. Te wartości są widoczne w utworach Konopnickiej.

Od roku 1855 do 1856 poetka uczęszczała na lekcje, które prowadziły w Warszawie siostry Sakramentki. We wrześniu 1862 roku Maria wyszła za mąż za Jarosława Konopnickiego, z którym zamieszkała w Bronowie. W roku następnym małżeństwo przebywało, kolejno, w Wiedniu i Dreźnie. Związek nie był udany. Prawdopodobnie mężczyzna nadużywał alkoholu i nie darzył Konopnickiej szacunkiem. W związku z tym w 1876 roku Maria i Jarosław rozstali się. Dwa lata później zmarł jej ojciec – Józef Wasiłowski. Pisarka w tym czasie mieszkała już w Warszawie. Pozostawała w stolicy do roku 1890. Udzielała korepetycji. Od roku 1882 odbywała podróże. Pierwszą był wyjazd do Austrii, a następnie do Włoch. Dwa lata później wyprawiła się do Czech. Nauczanie nie było jedynym zajęciem, jakiego Konopnicka się podjęła. W latach 1884-1886 pracowała przy redakcji kobiecego pisma pt.: „Świt”.

Jako poetka zadebiutowała Konopnicka dopiero w roku 1870. Pierwszym utworem, który się ukazał, był „Zimowy poranek”. Rok później, na łamach „Tygodnika Powszechnego”, wydano cykl „W górach”. Poetka podjęła również współpracę z czasopismem „Bluszcz”. Pierwszy tom poezji Konopnickiej ukazał się w roku 1881, a więc prawie dziesięć lat po debiucie prasowym. Kolejne wydawane były w latach 1883, 1887, 1896. Od lat siedemdziesiątych autorka „Dymu” publikowała swoje nowele. Wśród nich znajdują się: „Mendel Gdański”, „Nasza szkapa”, „Miłosierdzie gminy”, a także bajki, np. „O

krasnodudkach i o sierotce Marysi”.

Konopnicka nie tylko tworzyła literaturę, ale również o niej pisała. Różnorakie teksty krytycznoliterackie i recenzje ukazywały się na łamach takich pism jak: „Kłosa”, „Świt”, „Kurier Warszawski” czy „Gazeta Polska”.

W roku 1908 powstał jej najbardziej znany, a za razem przepiękny liryzmem i duchem patriotyzmu, utwór pt.: „Rota”. Konopnicka zmarła na zapalenie płuc 8 X 1910 roku we Lwowie.